

برای زنی که به الله و روز قیامت ایمان دارد، جایز نیست مسیریك شبانه روز راه را بدون مَحَرَم سفر کند.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «لَا يَجُزُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تُسَافِرَ مَسِيرَةَ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ لَيْسَ مَعَهَا حُرْمَةٌ»؛ «برای زنی که به الله و روز قیامت ایمان دارد، جایز نیست مسیریك شبانه روز راه را بدون مَحَرَم سفر کند». و در روایتی آمده است: «لَا تُسَافِرُ مَسِيرَةَ يَوْمٍ إِلَّا مَعَ ذِي مَحَرَمٍ»؛ «چنین زنی مسافت یک روز راه را جز با همراهی محرمش مسافرت نمی کند».

[صحیح است] [متفق علیه]

زن محل شهوت و طمع می باشد و ضعف و ناتوانی و نقص عقلی او می تواند منجر به عدم کنترل نفس وی گردد؛ از همین جهت، لازم و ضروری است که شوهرش یا یکی از محارم وی با او همراه باشد تا عزت و آبرو و کرامت زن حفظ گردد و از هرگونه تعدی و تجاوزی مصون بماند. به همین دلیل شرط است که محرم وی عاقل و بالغ باشد تا مقصود از همراهی وی محقق شده و همراهی وی معنی پیدا کند. و شارع زن را به ایمان وی به الله و روز قیامت سوگند داده که اگر حافظ و مراقب این ایمان است و به مقتضیات آن عمل می کند، جز با محرم سفر نکند.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/4521>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

